



**BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN
EN TELECOMMUNICATIE**

Kenmerk :

**RAADPLEGING OP VRAAG VAN DE RAAD VAN HET BIPT
VAN 23 MEI 2007
BETREFFENDE EEN ONTWERPMEDEDELING
MET BETREKKING TOT POSTPAKKETTEN**

INHOUDSOPGAVE

1.	INLEIDING.....	3
2.	HET POSTPAKET.....	3
3.	DE VERGUNNING VOOR VERVOER VAN ZAKEN OVER DE WEG.....	8
4.	DE VRACHTBRIEF EN DE NIET-DICHTGEPLAKTE FACTUUR.....	10
5.	ALGEMENE CONCLUSIES.....	11

Overeenkomstig artikel 1 van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector, publiceert de Raad van het BIPT hieronder een ontwerpmededeling over de postpakketten. Iedere persoon die rechtstreeks en persoonlijk betrokken is bij deze kwestie wordt uitgenodigd om uiterlijk 4 weken na de datum van publicatie van deze raadpleging zijn standpunt hierover per brief, fax of e-mail bekend te maken op het volgende adres:

Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie
De heer J.-L. Dutordoit
Administrateur
Sterrenkundelaan 14, bus 21
1210 brussel
e-mail: jean.luc.dutordoit@bipt.be

Aan de respondenten wordt gevraagd om de delen van hun antwoord die zij eventueel als vertrouwelijk beschouwen, nauwkeurig te willen aanduiden.

1. INLEIDING

Op eigen initiatief houdt het BIPT een raadpleging over een ontwerpmededeling met betrekking tot postpakketten.

Deze ontwerpmededeling die ter consultatie wordt voorgelegd, is een aanvulling op de mededeling van de Raad van het BIPT van 27 februari 2006 met betrekking tot het systeem van aangiftes en vergunningen van postdiensten. Sedert de inwerkingtreding van de postale reglementering in januari 2006 heeft het BIPT geregeld vragen ontvangen over de karakteristieken van een postpakket en over het verband tussen het transportrecht en de postale reglementering. Hoewel erkend wordt dat deze ontwerpmededeling geen wettelijke waarde heeft, achtte het BIPT het toch noodzakelijk om meer verduidelijking te brengen over de manier waarop het van plan is de reglementering met betrekking tot het systeem van vergunningen en aangiftes toe te passen.

Er worden in deze ontwerpmededeling twee hoofdstukken uitgewerkt. Het eerste hoofdstuk gaat over de inhoud van het begrip "postpakket". Het tweede gaat over de vrachtbrief en de niet-dichtgeplakte factuur

Er dient te worden opgemerkt dat de verwijzing naar de Wereldpostvereniging in essentie een verwijzing van operationele en niet-juridische aard is, behalve wat de maximale afmetingen van de postpakketten betreft.

2. HET POSTPAKET

In de Belgische wetgeving, noch in de Richtlijnen 97/67/EG en 2002/39/EG, noch in de mededeling van de Commissie over de toepassing van de mededingingsregels op de postsector en over de beoordeling van bepaalde overheidsmaatregelen met betrekking tot postdiensten, bestaat er een definitie van "postpakket". In artikel 131, 6°, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven wordt echter in de definitie van de postzending de notie « postpakketten die goederen met of zonder handelswaarde bevatten » ingevoerd.

We hebben evenwel twee onwettige definities van het postpakket.

a) CEN (Europees Comité voor normalisatie) punt 3.46

Postpakket: postzending die doorgaans koopwaar bevat.

Volgens de voorwaarden inzake gewicht en afmetingen die de postoperator bepaalt, kan dat soort van zending andere artikelen dan koopwaar bevatten, waaronder documenten of monsters met of zonder handelswaarde.

b) Meertalig vocabularium van de UPU punt 224:

Postpakket: zending die vervoerd wordt onder de voorwaarden van de Conventie en van het Reglement betreffende de postpakketten en die gewoonlijk koopwaar bevat.

2.1 Bijzonderheden met betrekking tot de gewichtsgrenzen

2.1.1. Inleiding

Over het algemeen heeft De Post in haar algemene verkoopsvoorwaarden het maximaal toegestane gewicht voor EMS-zendingen en postpakketten vastgesteld op 30 kg.

Op Europees niveau maakt Richtlijn 97/67 geen gewag van het maximumgewicht dat een postpakket mag hebben.

Op wereldvlak preciseert het Reglement betreffende de postpakketten (Wereldpostvereniging) in zijn artikel RC 114 de bijzonderheden met betrekking tot de gewichtsgrenzen:

- a) « De uitwisseling van pakketten met een eenheidsgewicht van meer dan 20 kilogram is facultatief, met een maximaal eenheidsgewicht van 50 kilogram.
- b) Landen die een gewicht vaststellen van minder dan 50 kilogram hebben evenwel de mogelijkheid om pakketten toe te laten die in zakken of andere gesloten recipiënten worden doorgevoerd en die tussen 20 en 50 kilogram wegen.
- c) De pakketten met betrekking tot de postdienst en bedoeld in de artikelen RC 107.1 en 2 mogen gaan tot het maximumgewicht van 20 kilogram. In de betrekkingen tussen de landen die een hogere limiet hebben vastgesteld, mogen de pakketten met betrekking tot de postdienst een gewicht van meer dan 20 kilogram hebben, maar niet meer dan 50 kilogram. »

Wetende dat het verrichten van postdiensten binnen de universele postdienst onder het vergunningensysteem valt en dat het verrichten van postdiensten buiten de universele dienst onder het aangiftesysteem valt, wordt een onderscheid gemaakt tussen de postpakketten die binnen de universele dienst vallen en diegene die erbuiten vallen.

2.1.2 Standpunt van het BIPT

2.1.2.1 Het maximumgewicht opdat een stukpostpakket wordt beschouwd als een zending die binnen de universele postdienst valt

Artikel 142, § 1, 2° lid van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven stelt als maximumgewicht 10 kg vast opdat een postpakket deel uitmaakt van de universele postdienst. Dit geldt zowel voor postpakketten die postoperatoren ontvangen als voor diegene die bij hen worden afgegeven.

2.1.2.2 De gewichtsgrenzen opdat een stukpostpakket wordt beschouwd als een postpakket dat buiten de universele postdienst valt

Het minimumgewicht is hoger dan 10 kg (art. 142, § 1, tweede lid). Het BIPT heeft het voornemen om als maximumgewicht het gewicht vast te stellen dat door De Post is aangenomen, namelijk 30 kg. Boven dat maximumgewicht heeft een postpakket niet langer de juridische aard van een pakket en vallen de ophaling, het vervoer, de sortering of de distributie van postpakketten niet meer binnen de sfeer van de postwetgeving. Dit geldt zowel voor postpakketten die postoperatoren ontvangen als voor diegene die bij hen worden afgegeven.

2.2 Bijzonderheden met betrekking tot samengevoegde zendingen

2.2.1 Probleemstelling

Het BIPT wordt geconfronteerd met de problematiek van de samengevoegde zendingen. Moeten de zendingen als een geheel worden beschouwd of individueel worden bekeken? Enkele praktische voorbeelden hieronder stellen het probleem:

Voorbeeld 1: Een operator die een pallet gevuld met verschillende boeken vervoert, waarvan het totale gewicht 40 kg bedraagt en die aan één boekhandel is geadresseerd.

- Als de boeken individueel worden genomen is de operator onderworpen aan het stelsel van vergunningen/aangiftes omdat het gewicht van elk boek minder is dan 30 kg.
- Wordt het gewicht in zijn geheel beschouwd, is het niet onderworpen aan het stelsel van vergunningen/aangiftes omdat het gewicht hoger is dan 30 kg.

Voorbeeld 2: Een operator die een pallet gevuld met verschillende boeken vervoert, waarvan het totale gewicht 40 kg bedraagt. Een halve pallet van 25 kg is geladen op punt A en de rest van de pallet, met een gewicht van 15 kg, op punt B. De hele pallet is geadresseerd aan één boekhandel.

- Als de boeken individueel worden genomen is de operator onderworpen aan het stelsel van vergunningen/aangiftes.
- Als het gewicht van elke halve pallet individueel wordt genomen, is de operator onderworpen aan het stelsel van vergunningen/aangiftes. Het gewicht van elke halve pallet is minder dan 30 kg.
- Wordt het gewicht in zijn geheel beschouwd, is hij niet onderworpen aan het stelsel van vergunningen/aangiftes omdat het gewicht 40 kg bedraagt.

Voorbeeld 3: Een operator die een pallet gevuld met verschillende boeken vervoert, waarvan het totale gewicht 40 kg bedraagt. De pallet wordt op één enkele plaats geladen. Een halve pallet met een gewicht van 25 kg is echter bestemd voor boekhandel A en de rest van de pallet, met een gewicht van 15 kg, voor boekhandel B, die een filiaal is van A. De volledige pallet is in feite geadresseerd aan één geadresseerde, boekhandel A.

- Als de boeken individueel worden genomen is de operator onderworpen aan het stelsel van vergunningen/aangiftes.
- Als het gewicht van elke halve pallet individueel wordt genomen, is de operator onderworpen aan het stelsel van vergunningen/aangiftes. Het gewicht van elke halve pallet is minder dan 30 kg.
- Wordt het gewicht in zijn geheel beschouwd, is hij niet onderworpen aan het stelsel van vergunningen/aangiftes omdat het gewicht 40 kg bedraagt.

2.2.2 Standpunt van het BIPT

Volgens het BIPT bestaat het principe erin dat de gewichtsgrenzen op stukpostzendingen slaan, namelijk op individueel beschouwde zendingen. In geval van samengevoegde zendingen kan evenwel een uitzondering worden gemaakt. De zendingen zullen in hun geheel worden genomen op de absolute voorwaarde dat het om verschillende zaken gaat die op een of meer plaatsen worden geladen voor één enkele opdrachtgever (afzender) en bestemd zijn om te worden vervoerd op één rit en door middel van één voertuig of één combinatie van voertuigen, naar een of meer plekken om te worden gelost, voor één enkele bestemming. Onder combinatie van voertuigen wordt verstaan een geheel van voertuigen die aan elkaar vasthangen om door een en dezelfde kracht te worden voortbewogen. Het gewicht van de drager van de zendingen (pallet) is niet begrepen in het gewicht van de samengevoegde zendingen.

2.3 Bijzonderheden met betrekking tot de inhoud

In artikel 131, 6°, van de wet van 21 maart 1991 wordt verduidelijkt dat de postpakketten goederen met of zonder handelswaarde bevatten. Het komt eropaan enerzijds het begrip "goederen" te definiëren en anderzijds te verduidelijken wat wordt verstaan onder "met of zonder handelswaarde"

2.3.1. De goederen

2.3.1.1 Onder "goederen" wordt verstaan elk voorwerp of elk product dat verhandelbaar is of een geheel van in de handel gebrachte roerende goederen.

2.3.1.2 Onder "verhandelbaar goed" wordt verstaan dat de zaak in de handel kan zijn. Artikel 1128 van het Burgerlijk Wetboek verduidelijkt dat alleen zaken die in de handel zijn, het voorwerp van overeenkomsten kunnen uitmaken. Dat artikel moet in verband worden gebracht met artikel 1598 van het BW dat luidt: "Alles wat in de handel is, kan verkocht worden wanneer geen bijzondere wetsbepalingen de vervreemding ervan verbieden."

Ter informatie: hormonale substanties of cocaïne zijn geen verhandelbare goederen en kunnen niet het voorwerp uitmaken van een overeenkomst. Artikel 59, § 2, 1° van het ontwerp van KB houdende postale reglementering preciseert overigens: « De insluiting van de hierna bedoelde voorwerpen is verboden in postzendingen:

1° verdovende middelen en psychotrope stoffen;

2° ontplofbare, ontvlambare of radioactieve en andere gevaarlijke stoffen.... »

2.3.1.3 Hoewel het een verhandelbaar product betreft, rees de vraag of in het begrip "goederen" de term "voedingsmiddel" moest worden opgenomen. In het woordenboek Van Dale wordt voedingsmiddel omschreven als een middel om zich mee te voeden, (soort van) voedsel.

Op wettelijk vlak moet worden opgemerkt dat artikel 2 van het wetboek van koophandel een onderscheid invoert tussen "voedingsmiddelen" en "koopwaren". De wet beschouwt als daad van koophandel: « elke aankoop van voedingsmiddelen en koopwaren om die, al dan niet na bewerking of verwerking, weder te verkopen of om het gebruik ervan te verhuren... ». Hoewel het BIPT moet toegeven dat het wetboek van koophandel niet van toepassing is op alle klanten van postoperatoren doordat ze niet noodzakelijk handelaar zijn, wil het Instituut dat onderscheid hanteren op postaal gebied, hetgeen als gevolg zal hebben dat het transport van voedingsmiddelen buiten het toepassingsgebied valt van de wet van 21 maart 1991 en de uitvoeringsbesluiten ervan.

2.3.2 Met of zonder handelswaarde

Het CEN verstaat onder andere artikelen dan koopwaar, vooral documenten en monsters met of zonder handelswaarde. Het BIPT is van plan om bij de monsters zonder handelswaarde ook flesjes bloed bestemd voor laboratoria op te nemen.

2.3.3 Standpunt van het BIPT

Het BIPT is dus van plan om pakketten die voedingsmiddelen bevatten, die niet als postpakketten kunnen worden beschouwd, uit te sluiten van het toepassingsgebied van de wet.

2.4 Bijzonderheden met betrekking tot de maximumafmetingen

2.4.1. Wettelijke basis

2.4.1.1 Richtlijn 97/67

Artikel 3, 6°: « De minimum- en maximumafmetingen van deze postzendingen zijn die welke zijn vastgesteld in het door de Wereldpostunie aangenomen verdrag betreffende postpakketten. »

2.4.1.2 Reglement betreffende de postpakketten (UPU)

RC 115 Limiet van de afmetingen

- a. De pakketten mogen niet meer dan 2 meter zijn voor een van de afmetingen, noch 3 meter voor de som van de lengte en van de grootste omtrek in een andere richting dan die van de lengte.

b. De besturen die de onder 1 bepaalde afmetingen niet kunnen toestaan voor alle pakketten of enkel voor de luchtpostpakketten, mogen in plaats daarvan een van de volgende afmetingen aannemen:

- 1,50 meter voor een van de afmetingen of 3 meter voor de som van de lengte en van de grootste omtrek in een andere richting dan die van de lengte;
- 1,05 meter voor een van de afmetingen of 2 meter voor de som van de lengte en van de grootste omtrek in een andere richting dan die van de lengte.

c. De pakketten mogen geen kleinere afmetingen hebben dan de minimumafmetingen die vastgesteld zijn voor brieven.

2.4.1.3 Koninklijk besluit houdende postale reglementering

Artikel 12, § 2

« Behoudens uitdrukkelijke toelating van De Post mogen postzendingen de volgende afmetingen niet overtreffen:

1° in pakken: 1500 mm voor de grootste afmeting en 3000 mm voor de som van de lengte en de grootste omtrek genomen in een andere richting dan de lengte. Deze bepalingen zijn eveneens van toepassing op pakjes verzonden onder rolvorm.

2° in rollen: lengte en tweemaal de diameter: 1040 mm, zonder dat de grootste afmeting 900 mm, met een tolerantie van 2 mm, mag overtreffen.

2.4.2 Standpunt van het BIPT

Het BIPT vindt dat alle pakketten die de maximumafmetingen overschrijden die zijn vastgesteld in artikel 12, § 2 van het ontwerp van KB houdende postale reglementering, niet meer als postpakketten worden beschouwd. Dat betekent voor het BIPT dat de ophaling, de sortering, het transport en de distributie van die zendingen niet tot de postdienst behoort.

2.5 Bijzonderheden met betrekking tot de verpakking

2.5.1 Inleiding

De vraag die rijst is de volgende: is de verpakking een essentieel onderdeel aan de hand waarvan kan worden bepaald of een postzending die koopwaar bevat wordt beschouwd als een postpakket of is die enkel een middel waarmee de afzender zijn aansprakelijkheid kan ontlopen in geval van verlies of beschadiging van de vervoerde koopwaar.

2.5.1.1 Transportrecht

In het transportrecht is de verpakking een middel om de vervoerde koopwaar te beschermen.

« De vervoerder is ontheven van zijn aansprakelijkheid wanneer het verlies of de beschadiging het gevolg is van het ontbreken of de gebrekkigheid van de verpakking bij goederen, die door hun aard aan kwaliteitsverlies of beschadiging zijn blootgesteld, wanneer zij niet of slecht verpakt zijn.

De verpakking is een bedekking die eigen is aan de koopwaar, die door de afzender wordt geleverd en die bestemd is om de koopwaar te beschermen tegen de risico's van het vervoer. Ze is dus hoofdzakelijk afhankelijk van de aard zelf van de koopwaar rekening houdende met de voorzienbare omstandigheden waarin het vervoer, alsook de behandelingen eigen aan het vervoer (laden en lossen) moeten geschieden » (Syllabus UCL- Droit des transports et droit maritime-Transport par Route et Droit Aérien – p.104, B. Hanotiau) (vrije vertaling)

De verpakking is dus een element dat de afzender in staat stelt om zijn aansprakelijkheid te ontlopen in geval van beschadiging of verlies van de vervoerde koopwaar. Volgens artikel 17.4, b van het verdrag betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (CMR), is de vervoerder, met inachtneming van artikel 18, tweede tot vijfde lid, ontheven van zijn

aansprakelijkheid wanneer het verlies of de beschadiging een gevolg is van de bijzondere gevaren, eigen aan één of meer van de volgende omstandigheden: A) ontbreken of gebrekkigheid van de verpakking bij goederen, die door hun aard aan kwaliteitsverlies of beschadiging zijn blootgesteld, wanneer zij niet of slecht verpakt zijn (vruchten) ...

2.5.1.2 De wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven

Impliciet verwijzen de artikelen 48*bis*, § 1, 2°, 2° streepje en 148 *sexies*, § 1, 2°, 5° streepje naar het bestaan van een verpakking:

« het verbod op het vervoer van zendingen die aan de buitenkant opschriften zouden dragen die duidelijk strijdig zijn met de goede zeden of de openbare orde; »

2.5.1.3 De Wereldpostvereniging

Het Reglement betreffende de postpakketten

Artikel RC 117

Voorwaarden voor de aanvaarding van de pakketten. Verpakking. Adressering.

Een pakket moet worden verpakt en gesloten op een manier die beantwoordt aan het gewicht, de vorm en de aard van de inhoud, alsook aan de wijze en de duur van het vervoer. De verpakking en de sluiting moeten de inhoud op zo'n manier beschermen dat die niet kan worden beschadigd, noch door druk, noch door de opeenvolgende behandelingen, en dat het onmogelijk is om de inhoud aan te tasten zonder een duidelijk spoor van schending achter te laten. (vrije vertaling)

Het transportrecht legt de nadruk op de link tussen "verpakking" en "aansprakelijkheid in geval van verlies of beschadiging van de zending" terwijl de Wereldpostvereniging bovendien preciseert dat "een pakket verpakt en gesloten moet zijn", hetgeen zou betekenen dat alle onverpakte en ongesloten, geadresseerde koopwaar geen postpakket zou zijn.

2.5.2 Standpunt van het BIPT

Op de vraag of het transportrecht primeert boven het "postale recht" biedt het arrest van het Bundesgerichtshof van 3 maart 2005, Europees transportrecht, 2005, p. 525 een antwoord: « De bepalingen met betrekking tot de aansprakelijkheid die voortvloeien uit de Wereldpostconventie en uit de overeenkomst betreffende de postpakketten (1994) hebben de overhand over de bepalingen van het gemeen transportrecht en zijn van toepassing op alle vervoersprocessen vanaf de afzender tot aan de bestemming, ongeacht de plaats waar de schade of het verlies zich hebben voorgedaan. » (vrij vertaald)

Daaruit kan worden afgeleid dat een postzending enkel en alleen wanneer die verpakt en gesloten is als een postpakket wordt beschouwd. Een zending zonder verpakking, noch sluiting is geen postpakket. De verpakking hoeft niet van karton te zijn. De verpakking moet aangepast zijn aan de aard van de vervoerde zending. Flesjes met bloed worden bijvoorbeeld in speciale verpakkingen vervoerd.

3. DE VERGUNNING VOOR VERVOER VAN ZAKEN OVER DE WEG

3.1 Inleiding

Sommige ondernemingen beroepen zich op het feit dat zij in het bezit zijn van een vergunning voor vervoer van zaken over de weg om geen aangifte te moeten doen of een vergunning te vragen aan het Instituut. Daardoor ontstaat de vraag of ondernemingen kunnen vallen onder het stelsel van een dubbele vergunning, namelijk diegene die van toepassing is in de sector van het vervoer van zaken over de weg en die welke in de postsector geldt.

3.2 Standpunt van het BIPT

Het feit van over meer dan één vergunning te moeten beschikken is niet het voorrecht van de postsector. Naast een vergunning voor vervoer van zaken over de weg, is het vervoer van dieren gerealiseerd voor handelsdoeleinden immers enkel toegestaan aan de vervoerder die beschikt over een registratie en met transportmiddelen waarvoor deze vervoerder een eigen vergunning heeft bekomen overeenkomstig het koninklijk besluit van 09-07-99 betreffende de bescherming van dieren tijdens het vervoer en de erkenningsvoorwaarden van vervoerders, handelaars, halteplaatsen en verzamelcentra.

In de huidige stand van de postwetgeving en van de wetgeving betreffende het vervoer van zaken over de weg blijft een natuurlijke of rechtspersoon die in het bezit is van een vervoervergunning onderworpen aan de wet van 21 maart 1991 en de uitvoeringsbesluiten ervan. Dat betekent dat los van een vervoervergunning een aangifte moet worden gedaan voor het verrichten van postdiensten buiten de universele dienst of een vergunning moet worden aangevraagd voor het verrichten van niet-voorbehouden universele diensten.

3.2.1 In het recht betreffende het vervoer van zaken over de weg hebben we slechts één machtigingssysteem, namelijk een vergunning. In postaangelegenheden hebben we een vergunningsstelsel en een aangiftesysteem.

- De vergunning voor vervoer van zaken over de weg staat het de ondernemingen toe om tegen betaling zaken over de weg te vervoeren door middel van voertuigen of combinaties van voertuigen of voertuigen of combinaties van voertuigen in lege toestand te verplaatsen over de weg.
- De vergunning in de postsector staat het aan ondernemingen toe om postdiensten te verstrekken binnen de niet-voorbehouden universele dienst.
- Op basis van de aangifte in de postsector mogen ondernemingen postdiensten te verstrekken buiten de universele dienst.

3.2.2 Wetende dat onder postdienst het ophalen, het sorteren, het vervoeren en de distributie van postzendingen wordt verstaan, heeft de vergunning voor vervoer van zaken over de weg maar betrekking op een deel van de postdienst, namelijk het vervoer. Dat betekent dat zelfs indien de vergunning voor vervoer van zaken over de weg van toepassing zou zijn op de postsector, een onderneming die zou zorgen voor het ophalen, het sorteren en de distributie, toch een vergunning zou moeten aanvragen of een aangifte zou moeten doen.

3.2.3 De verschillende vergunningen voor vervoer van zaken over de weg

In het recht inzake vervoer van zaken over de weg, hebben we drie soorten van vergunning die van elkaar worden onderscheiden op grond van hetzij het bestreken geografische gebied, op grond van de plaats van de exploitatiezetel, hetzij België en/of hetzij in het buitenland.

We hebben dus:

- a. vergunningen voor nationaal vervoer die de ondernemingen met exploitatiezetel in België de toestemming verlenen om zaken over de weg te vervoeren, uitsluitend binnen de Belgische grenzen, (art. 15)
- b. vergunningen voor communautair vervoer die de ondernemingen met exploitatiezetel in België de toestemming verlenen om zaken over de weg te vervoeren, zowel binnen als buiten de Belgische grenzen, (art. 16)
- c. vergunningen voor communautair vervoer die de ondernemingen met exploitatiezetel in een lidstaat de toestemming verlenen om zaken over de weg te vervoeren binnen de Belgische grenzen, (art. 16)

In postaangelegenheden wordt tussen de vergunningen geen onderscheid gemaakt op grond van de bestreken geografische zone (België en/of het buitenland), maar op basis van de aard van de

verstrekke diensten. Er dient te worden opgemerkt dat er in de aangiftes geen enkel onderscheid wordt gemaakt.

3.2.4 Betrouwbaarheid, vakbekwaamheid en financiële draagkracht zijn voorwaarden die noodzakelijk zijn om een vergunning voor vervoer van zaken over de weg te krijgen, die men niet terugvindt in de postwetgeving. Een houder van een vergunning voor vervoer van zaken over de weg is overigens niet verplicht om reglementair vastgestelde kwaliteitsnormen in acht te nemen, noch essentiële eisen na te komen.

3.2.5 In tegenstelling tot wat in de sector van het vervoer van zaken over de weg gebeurt, is er in postaangelegenheden geen sprake van een borgtocht.

4. DE VRACHTBRIEF EN DE NIET-DICHTGEPLAKTE FACTUUR

4.1 Definities van een aantal begrippen die in de transportsector worden gebruikt en die gevolgen hebben voor het postgebied

4.1.1 Goederenvervoer

Goederenvervoer bestaat uit het vervoeren van de goederen - de vracht - van de ene plaats naar de andere. Het vervoer wordt uitgevoerd voor eigen rekening of door derden.

4.1.2 Vracht

De vracht duidt zowel op de getransporteerde goederen als op het vervoer van die goederen over zee, in de lucht of over de weg.

4.1.3 Nuttige lading

De nuttige lading van een voertuig bestaat uit het verschil tussen de maximaal toegelaten massa van het voertuig (rekening houdende met het technische reglement) en het gewicht van het voertuig in rijkklare toestand. Van dat verschil moet nog een forfaitaire waarde van 75 kilo worden afgetrokken dat het gewicht van de bestuurder voorstelt.

4.1.4 Onderaanneming

Dit is de handeling van elke natuurlijke of rechtspersoon (de expediteur) om zich ertoe te verbinden tegen betaling goederen te vervoeren en dat vervoer in zijn eigen naam door derden te laten uitvoeren.

4.1.5 Standpunt van het BIPT

4.1.5.1 Het begrip « vracht » is geen relevant element aan de hand waarvan een dienstverlener binnen of buiten het toepassingsgebied van de reglementering inzake vergunningen/aangiftes kan vallen. Vracht betekent niet noodzakelijk het vervoer met paletten of van goederen met een gewicht dat hoger ligt dan de maximale gewichtsgrenzen van 30 kg.

4.1.5.2 Het begrip « charteren » is geen relevant element aan de hand waarvan een dienstverlener binnen of buiten het toepassingsgebied van de reglementering inzake vergunningen/aangiftes kan vallen. Het charteren definieert de juridische aard van een zekere overeenkomst op het stuk van het transportrecht.

4.2 De vrachtbrief en de niet-dichtgeplakte factuur

4.2.1 Artikel 131, 1° van de wet van 21 maart 1991 sluit de vrachtbrief en niet-dichtgeplakte facturen uit van de postdienst. Het is in de allereerste plaats goed te omschrijven wat de vrachtbrief en de niet-dichtgeplakte factuur zijn. De uitvoering van het contract inzake wegvervoer houdt het opstellen van een document in, de vrachtbrief, waarvan de functie zowel commercieel als administratief is. Het is een bewijsstuk waarin de vervoerovereenkomst wordt vastgesteld (art. 4 CMR). Het is echter niet de vervoerovereenkomst.

De vrachtbrief wordt opgemaakt in drie oorspronkelijke exemplaren: een exemplaar wordt overhandigd aan de afzender, het tweede begeleidt de goederen en het derde wordt door de vervoerder behouden (art. 5, punt 1 CMR). De vrachtbrief dient als administratief vervoerdocument gezien de controle die de overheid op het wegvervoer uitoefent.

4.2.2 De niet-dichtgeplakte factuur. De factuur is een boekhoudkundig document in verband met een aankoop of een dienst, waarop verplichte vermeldingen staan die verband houden met de verrichting of transactie in kwestie. De uitdrukking “niet-dichtgeplakt” betekent dat de factuur niet met was verzegeld, afgestempeld of met lijm dichtgemaakt is.

4.2.3 Standpunt van het BIPT

De uitsluiting uit het toepassingsgebied van de wet is enkel beperkt tot de vrachtbrief, de niet-dichtgeplakte factuur, maar niet tot de goederen die ze begeleiden. Goederen die worden begeleid door een vrachtbrief of een niet-dichtgeplakte factuur zijn onderworpen aan de reglementering inzake vergunningen/aangiftes.

Om te worden uitgesloten moeten de vrachtbrieven en niet-dichtgeplakte facturen enkel de vermeldingen bevatten die nodig zijn voor de levering van de goederen die ze begeleiden. Dat betekent dat indien ze andere vermeldingen zouden bevatten dan diegene die nodig zijn voor de levering van de goederen die ze begeleiden, zij opnieuw onder het toepassingsgebied van de wet zouden vallen.

5. ALGEMENE CONCLUSIES

Volgens het BIPT zijn de voorwaarden in verband met de gewichtsgrenzen, de maximale afmetingen en de verpakking niet cumulatief. Dat betekent dat zodra niet voldaan is aan één van die voorwaarden, wij ons niet langer in het toepassingsgebied van de wetgeving en van de postale reglementering bevinden.

Bovendien zijn de begrippen “vracht”, “charteren” geen relevante elementen aan de hand waarvan kan worden bepaald of een activiteit al dan niet als een postale verrichting kan worden beschouwd.

De vrachtbrief en de niet-dichtgeplakte factuur zijn uitgesloten van het toepassingsgebied van de postale wet- en regelgeving voor zover zij enkel de vermeldingen bevatten die nodig zijn voor de levering van de goederen. De pakketten die die vrachtbrieven en/of niet-dichtgeplakte facturen begeleiden vallen onder het toepassingsgebied van de wet en van de postale reglementering voor zover zij voldoen aan de hierboven bedoelde voorwaarden.

M. Van Bellinghen
Lid van de Raad

G. Deneff
Lid van de Raad

C. Rutten
Lid van de Raad

E. Van Heesvelde
Voorzitter van de Raad